

درخواست برای شیر خشک

مدیرکل فرآورده‌های طبیعی، سنتی و مکمل سازمان غذا و دارو، از تولیدکنندگان شیر خشک درخواست با همکاری شرکت‌های پخش، ذخایر استراتژیک سه‌ماهه‌ای از محصولات خود ایجاد کنند. علیرضا رستمی گفت: «تأکید کرده‌ایم که تولید یا واردات شیر خشک باید فراتر از برنامه‌های اعلام‌شده باشد و شرکت‌ها ملزم به رعایت دقیق شرایط کیفی و جلوگیری از کاهش مدت مصرف محصولات هستند. براساس این درخواست، شرکت‌های تولیدکننده باید تا ۲۲ مهرماه ۱۴۰۳ پاسخ مکتوب خود را ارائه دهند. در صورت همکاری نکردن، ایجاد این ذخایر به سایر شرکت‌ها واگذار خواهد شد.» به گفته رستمی، این اقدام با هدف اطمینان از تأمین پایدار بازار و جلوگیری از دسترسی دشوار احتمالی شیر خشک در کشور انجام می‌شود.

اولتیماتوم درباره قبرهای رزوی

براساس اعلام سازمان بهشت زهرا(س)، شهروندانی که در این آرامستان، قبور رزوشده دارند و بدهی مربوط به آن را با سازمان تسویه نکرده‌اند، باید میزان باقی‌مانده را به قیمت روز، پرداخت کنند. همچنین برای بدهکاران شرایط ویژه‌ای در نظر گرفته شده تا با تخفیف و تقسیط تا پایان آبان‌ماه، این بدهی را با بهشت زهرا(س) تسویه کنند. امیر مرادعلی، مدیر روابط عمومی سازمان بهشت زهرا(س) به ایسنا گفت: «سازمان بهشت زهرا(س) در حال پیگیری و تعیین تکلیف این قبور است و از شهروندان می‌خواهد در زمان مین‌شده، بدهی قبرهای خریداری و رزوشده را پرداخت کنند. پیش از این مصوبه‌ای به تصویب اعضای شورا رسید که در تبصره نهم آن آمده که این سازمان موظف است با اطلاع‌رسانی به افرادی که تا پایان سال ۱۴۰۱ نسبت به پیش خرید، رزوی اقدام کرده و تمام یا قسمتی از هزینه پرداخت نکرده‌اند، برای یکمترتبه، شش ماه مهلت دهد. چنانچه افراد بدهکار، در این مهلت که غیرقابل تمدید است، نسبت به تعیین تکلیف بدهی خود اقدام نکنند، سه‌ماه مهلت دارند تا نسبت به تسویه حساب بدهی خود به نرخ روز به صورت نقدی اقدام کنند، در غیر این صورت حق رزوی متقاضی، سلب‌شده تلقی می‌شود و سازمان می‌تواند قبر یا آرامگاه خانوادگی را به متقاضی دیگر واگذار کند.»

شناسایی ۶ هزار زباله‌گرد در تهران

معاون حقوق بشر و امور بین‌الملل وزارت دادگستری از شش هزار زباله‌گرد در تهران خبر داد. عسگر جلالیان ادامه داد: «تاکنون ۶۰۰۰ زباله‌گرد در تهران شناسایی شده‌اند که از این تعداد، بیش از ۴۵۰۰ نفر ساماندهی شده‌اند. متأسفانه، بیش از ۸۰ درصد زباله‌گردها اتباع غیرایرانی هستند که بسیاری از آن‌ها اقامت غیرمجاز دارند.» براساس اعلام او، هر زباله‌گردی که در سطح شهر مشاهده شود، بلافاصله جمع‌آوری شده و مدارک هویتی او بررسی می‌شود. او همچنین از شهروندان خواست که در مقابله با پدیده زباله‌گردی با شهرداری همکاری کنند. شماره ۱۳۷ برای گزارش حضور زباله‌گردها در نظر گرفته شده است و از مردم درخواست شد، هرگونه فعالیت مرتبط با زباله‌گردی را به شهرداری اطلاع دهند. جلالیان این توضیح را داد: «بسیاری از این افراد توسط مافیای زباله استثمار می‌شوند و این افراد محتاج بانی کار نیستند، بلکه می‌توانند با مراجعه به سازمان مدیریت پسماند، شغلی شرافتمندانه به دست آورند. سازمان مدیریت پسماند مجوز استخدام پنج‌هزار نفر را دریافت کرده است.»

نابرابری جنسیتی و بی‌قدرتی

گفتارهایی از طیبه سیاوشی و لیلی ارشد درباره چالش‌های اصلاحات قانونی برای زنان

در جوامع وجهه مثبتی به دنبال ندارد.

باشند که بتوانند موفقیت کسب کنند، اما فقدان منابع مالی باعث شده اکثر زنان تمایلی نداشته باشند که وارد این حوزه شوند. سیاوشی از هزینه‌های غیرمالی ورود زنان به انتخابات هم گفت و توضیح داد که چطور تمایل زنان به حضور در انتخابات را کاهش داده است: «در دوره دهم مجلس شنیدیم یکی از زنانی که درصالحیت شده بود، دچار مشکلات خانوادگی هم شده بود. درصالحیت‌های قبل از ورود به عرصه انتخابات، هم جسارت زنان را از بین می‌برد و هم به مانعی برای تلاش آنها در این عرصه تبدیل می‌شود. مشکل دیگر به فقدان حمایت مالی زنان در عرصه سیاسی برمی‌گردد؛ در سراسر کشور شاهدیم که از ۲۹۰ نماینده، اکثریت عمده این مردان از اسپانسر و حمایت مالی برخوردارند و می‌توانند با کمک مالی آنها در انتخابات عمدتاً پیروز شوند.»

یکی دیگر از عوامل علی‌عدم تحقق کسب قدرت سیاسی برای زنان، بحث نگرش جامعه به زنان برای ورود به عرصه سیاسی است؛ فعالان سیاسی زن از جمله سیاوشی معتقدند که معمولاً در عرصه سیاست و قدرت سیاسی در ایران برای زنان خط قرمز بزرگ‌تری وجود دارد و مذموم شمردن آن باعث می‌شود زنان دست از ورود به این حوزه بردارند: «یکی دیگر از این عوامل زمینه‌ای عدم اعتماد به نفس زنان است که به حوزه آموزش برمی‌گردد؛ چون آنها از آموزش لازم برای ورود به این عرصه برخوردار نیستند. عوامل دیگر هم عرفی و شرعی‌اند.»

نرخ نازل حضور زنان در رقابت‌های سیاسی

در سطح ملی رقابت سیاسی برای انتخاب شدن، زنان نرخ نازلی را کسب می‌کنند و نرخ نمایندگی زنان بسیار پایین است. براساس گفته‌های سیاوشی درباره نرخ حضور زنان در مجلس، در سال ۱۳۴۲ رأی حق به زنان اعطا شد و در اولین دوره ۱۹۷ مرد و شش زن وارد مجلس شورای ملی شدند. در دوره بیست‌وچهارم مجلس پیش از انقلاب، ۲۰ زن در مجلس حضور داشتند اما بعد از گذشت بیش از نیم‌قرن، هنوز تعداد زنان مجلس به این آمار نرسیده است. به گفته او در دوره دهم مجلس، ۲۷۱ مرد و ۱۷ زن در مجلس حضور داشتند که این آمار کمتر از سه‌درصد مجلس را شامل می‌شد. حضور این تعداد نماینده زن هم بیشتر به دنبال بحث ۳۰ درصدی بود که در اهداف توسعه هزاره سازمان ملل مطرح شده بود.

از سوی دیگر در دوره یازدهم مجلس، ۲۹۰ نماینده در مجلس حضور داشتند که ۱۶ نفر از آنها از زنان تشکیل می‌دادند. در مجلس فعلی نیز ۲۹۰ نفر نماینده حاضرند که ۱۴ نفر از آنها زن هستند. سیاوشی تأکید کرد که عوامل زمینه‌ای هم در این افت و خیز تعداد نمایندگی زنان تأثیرگذارند: «این افت و خیزها کاملاً وابسته به زمینه‌هایی است که حاکمیت فراهم می‌کند. در یک دوره تأکید زیادی بر ارزش‌های خانهداری و فرزندآوری شده که به همین دلیل شاهد تحلیل رفتن و به انزوا رفتن رقابت‌های سیاسی زنان هستیم. در یک دوره دیگر با حمایت‌های حاکمیت و دولت، این تعداد افزایش پیدا می‌کند. فراهم شدن بستری رقابت سیاسی بستگی کاملی به دولت و سیاست‌های اجرایی آن دارد و می‌تواند به این روند سرعت ببخشد.»

این نماینده سابق مجلس در ادامه عوامل قانونی و زمینه‌ای که به موانع کسب قدرت سیاسی زنان تبدیل شده‌اند را مطرح کرد: «یکی از مهم‌ترین عواملی که باعث شده زنان نتوانند به قدرت سیاسی دست پیدا کنند، عوامل یا تبعیض‌های قانونی است که در خاورمیانه به‌ویژه در ایران شاهد آن هستیم. البته دو اصل ۲۰ و ۲۱ در قانون اساسی ایران وجود دارند که از آنها به‌عنوان اصل حقوق زنان و یکسانی زن و مرد در اسلام نام برده می‌شود. اصل ۲۰ اشاره می‌کند که همه افراد ملت اعم از زن و مرد در حمایت قانون به‌صورت یکسان قرار دارند و از همه حقوق سیاسی، اجتماعی و فرهنگی با رعایت موازین اسلامی برخوردارند. اصل ۲۱ هم به این مسئله اشاره می‌کند که دولت موظف است حقوق زنان را با رعایت موازین اسلامی تضمین کند و اموری را رعایت کند که یکی از آنها ایجاد زمینه مساعد برای رشد شخصیت زن و احیای حقوق مادی و معنوی او است.»

سیاوشی یکی دیگر از این عوامل زمینه‌ای را بحث انحصارگرایی در فضای سیاسی معرفی کرد که به حاکمیت نظام مردسالارانه تعبیر می‌شود و به‌شکل ساختاری در برخی کشورها به‌خصوص خاورمیانه وجود دارد: «عامل دیگر فقدان گروه‌های سیاسی حامی زنان است. اگر شما برآمده از بطن جامعه باشید و تعلقات سیاسی و حزبی نداشته باشید، از این حمایت سیاسی برخوردار نخواهید بود. علاوه بر این ما در کشور دچار فقدان ساختار مناسب حزبی هستیم. در مجلس دهم طرحی درباره اصلاح قانون انتخابات مجلس مطرح شد که طی آن با رأی‌زنی زنان مجلس دهم با دولت دوازدهم، قرار بر این شد که ۳۰ درصد سهمیه احزاب در انتخابات به زنان اختصاص داده شود اما با وجود حمایت دولت، نتها مورد توجه اساسی دستگاه‌های حزبی در بیرون از مجلس قرار نگرفت بلکه با مخالفت اکثریت نمایندگان مرد هم روبرو و باعث شد تنها ماده قانونی در این قانون انتخابات که می‌توانست به تحقق کسب قدرت سیاسی توسط زنان کمک کند، به تصویب نرسد. من معتقدم ضعف ساختار حزبی در کشور هم مانع از تحقق این بحث می‌شود.»

سیاوشی یکی دیگر از موانع ورود زنان به ساختار قدرت سیاسی و مجلس را پایگاه اقتصادی آنها معرفی کرد؛ به گفته او به‌طور عام در همه دنیا زنان شاهد سطح پایین‌تری از مالکیت هستند، اما بحثی که در ایران مطرح می‌شود و می‌تواند عاملی برای سرمایه‌ی بیشتر زنان باشد، ارث است که به‌دلایل شرعی تا امروز قابل طرح نبوده یا با آن مخالفت شده است. به اعتقاد او زمانی که زنان می‌خواهند وارد عرصه انتخابات شوند، به‌ویژه در شهرهای کوچک‌تر، باید سرمایه مالی داشته

طیبه سیاوشی، نماینده مجلس دهم: زنان نماینده کم به دلیل تعداد کم لابی را پیش ببرند. دولت اگر از رفع قوانین تبعیض‌آمیز و مردسالارانه کوتاهی کند، توسعه با مخاطره روبه‌رو می‌شود

طیبه سیاوشی، محور گفته‌های خود را چالش‌های حضور زنان در عرصه قدرت سیاسی قرار داد و ارائه خود را با پرسشی درباره علت حضور کم‌رنگ زنان در رقابت‌های سیاسی آغاز کرد. او گفت: «رقابت برای کسب قدرت سیاسی با این مزیت اجتماعی، در همه‌جای جهان یکی از مهم‌ترین رقابت‌ها به‌شمار می‌رود، اما حضور مردان را بسیار پررنگ‌تر از حضور زنان می‌بینیم و به همین دلیل منافع زنان خواسته یا ناخواسته کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد. سطح اعتلای مشارکت در عرصه قدرت، مشارکت سیاسی و ورود به عرصه انتخاب شدن و انتخاب کردن برای دخالت در تصمیم‌گیری‌های عرصه خرد و کلان است که با سرنوشت جامعه ارتباط مستقیمی دارد. برنامه‌ریزان در کشورهای مختلف راهبردهای مختلفی را تعیین می‌کنند که بتوانند جایگاه ویژه‌ای را به زنان اختصاص دهند تا آنها بتوانند به فعالیت بپردازند و توسعه همه‌جانبه‌ای ایجاد شود.»

طبق گزارش دفتر توسعه انسانی سازمان ملل، اقدامات کشورهای عضو درباره میزان پایبندی و تلاش دولت‌ها برای تحقق اهداف برنامه‌های توانمندسازی جنسیتی و مشارکت زنان در عرصه سیاست تا امروز به‌صورت عام و در سطح دنیا قابل توجه نبوده است و به این ترتیب حضور زنان در عرصه سیاسی و قدرت کمتر از مردان بوده است. سیاوشی در توضیح دلایل این روند به‌خصوص در ایران، مهم‌ترین علت را مردسالارانه بودن ساختار سیاسی به‌ویژه در کشورهای خاورمیانه و محدودیت‌هایی دانست که مانع از حضور چشمگیر زنان در این عرصه‌ها بوده است. از نگاه او یکی دیگر از این عوامل نگرش جامعه به فعالیت‌های سیاسی زنان است که معمولاً این حضور

سارا سبزی

خبرنگار گروه جامعه

آخرین و جدیدترین گزارش جهانی شکاف جنسیت در سال ۲۰۲۳ منتشر شد که طبق آن وضعیت کشورها در زیرشاخص‌هایی مانند سلامت، تحصیلات، مشارکت اقتصادی و قدرت سیاسی اعلام شد. بررسی این گزارش نشان داد که ایران در تمام این زیرشاخص‌ها در میان کشورهای آخر قرار دارد؛ به‌خصوص زیرشاخص مربوط به قدرت سیاسی که رتبه ایران در آن ۱۴۳ از میان ۱۴۶ کشور است و افغانستان، چاد و نیجریه بعد از ایران قرار دارند. اولین کشور با کمترین شکاف جنسیتی در جهان، ایسلند است. این گزارش جهانی نشان می‌دهد که ایران در زیرشاخص سلامت به‌شدت متمایل به تحصیلات و سلامت است و بیشتر روی این حوزه‌ها کار شده و شکاف جنسیتی در این حوزه‌ها کمتر شده، اما در حوزه سیاسی تقریباً به سمت صفر میل می‌کند. فعالان اجتماعی معتقدند که این نابرابری در حوزه‌های مختلف به خوبی دیده می‌شود و حتی براساس کلیشه‌های جنسیتی نیز این نابرابری‌ها همچنان وجود دارند. با همین رویکرد، هشتمین نشست از مجموعه نشست‌های جنسیت و نابرابری در موسسه رحمان با موضوع قدرت جنسیت برگزار شد و دو سخنران این نشست؛ یعنی لیلی ارشد، مددکار اجتماعی و فعال حوزه زنان و طیبه سیاوشی، نماینده مجلس در دوره دهم و نایب‌رئیس فراکسیون زنان در این دوره درباره چالش‌های زنان در عرصه سیاسی صحبت کردند.